

to czyny są w Belgii ścigane jako paserstwo i inne czyny związane z przedmiotami pochodzącymi z przestępstwa zgodnie z art. 505 Strafwetboek) należy również traktować jako „ten sam czyn” w rozumieniu art. 54, jeżeli sędzia stwierdzi, że są one związane wspólnym zamiarem i z tego względu stanowią prawnie jeden czyn?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy wyrażenie „nie może być ścigana [...] za ten sam czyn” w art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen należy poddawać wykładni, zgodnie z którą, jeżeli za „ten sam czyn” uznać należy również różne czyny, związane wspólnym zamiarem i z tego względu stanowiące jeden czyn, co powoduje, że oskarżony nie może być ścigany za czyn karalny w postaci prania brudnych pieniędzy w Belgii, gdy został skazany w Niderlandach za inne czyny związane tym samym zamiarem, niezależnie od wszystkich innych czynów, które zostały popełnione w tych samych ramach czasowych, które jednak zostały ujawnione lub ścigane w Belgii dopiero bo uprawomocnieniu się zagranicznego wyroku, czy też w takim przypadku sąd rozpoznający sprawę może z uwzględnieniem już orzeczonej kary dodatkowo wymierzyć karę za te czyny, z zastrzeżeniem, że sąd ten uzna orzeczoną karę za sprawiedliwą i wystarczającą w stosunku do wszystkich czynów i że suma orzeczonych kar nie przekroczy maksymalnego wymiaru najwyższej kary?

(¹) Dz.U. 2000, L 239, str. 19

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu

(Sprawa C-405/05)

(2006/C 48/22)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 18 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Sarę Pardo Quintillan, Xaviera Lewisa i Huberta van Vlieta, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Zjednoczonemu Królestwu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie zapewniając najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r., by ścieki komunalne z aglomeracji Bangor, Brighton, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Donaghadee,

Larne, Lerwick, Londonderry, Margate, Newtonabbey, Omagh oraz Portrush przed odprowadzeniem były poddawane skutecznemu oczyszczaniu, Zjednoczone Królestwo uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy 91/271/EWG (¹).

- 2) obciążenie Zjednoczonego Królestwa kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zdaniem Komisji, Zjednoczone Królestwo, nie zapewniając, by ścieki komunalne z miast Bangor, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Londonderry, Larne, Lerwick, Margate, Newtonabbey, Omagh, Brighton, Portrush, Donaghadee oraz Bideford/Northam przed odprowadzeniem były poddane skutecznemu oczyszczaniu, naruszyło art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy 91/271/EWG. Ponadto, brak kontroli znaczącej rozbudowy aglomeracji Portrush, Newtonabbey, Bangor, Londonderry i Larne lub podjęcia środków niwelujących skutki takiej rozbudowy potęguje zakres naruszenia ww. przepisów dyrektywy w tych pięciu aglomeracjach.

(¹) Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, str. 40).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 21 września 2005 r. w sprawie T-306/01 Ahmed Ali Yusuf i Al Barakaat International Foundation przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Ahmeda Aliego Yusufa i Al Barakaat International Foundation w dniu 23 listopada 2005 r.

(Sprawa C-415/05 P)

(2006/C 48/23)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 23 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Ahmeda Aliego Yusufa, zamieszkałego w Spånga (Szwecja) i Al Barakaat International Foundation, z siedzibą w Spånga (Szwecja), reprezentowanych przez adwokatów Leifa Silbersky'ego oraz Thomasa Olssona, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 21 września 2005 r. w sprawie T-306/01 Ahmed Ali Yusuf i Al Barakaat International Foundation przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 21 września 2005 r. w sprawie T-306/01,
2. stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 881/2002,
3. obciążenie Rady Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd w ocenie, uznając, że Rada miała kompetencje do przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 881/2002 na podstawie art. 60 WE, art. 310 WE oraz art. 308 WE.

Wnoszący odwołanie twierdzą następnie, że Sąd Pierwszej Instancji błędnie uznał, że rozporządzenie (WE) nr 881/2002 spełnia postawiony w art. 249 WE wymóg zasięgu ogólnego.

Wnoszący odwołanie twierdzą ponadto, że Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie ograniczył ocenę kwestii naruszenia przez rozporządzenie (WE) nr 881/2002 przysługujących im praw podstawowych jedynie do ustalenia, czy rezolucja Rady Bezpieczeństwa jest zgodna nadrzędnymi normami prawa międzynarodowego o charakterze *ius cogens*. Sąd Pierwszej Instancji nie zbadał zgodności rozporządzenia z prawem wspólnotowym ani zgodności wykonania rezolucji Rady Bezpieczeństwa z prawem wspólnotowym oraz prawem krajowym.

Wnoszący odwołanie dodają, że Sąd Pierwszej Instancji błędnie uznał, że przysługujące im prawo do obrony oraz prawo do skutecznego środka sądowego nie zostały naruszone przez rozporządzenie (WE) nr 881/2002.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 8 września 2005 r. w sprawach połączonych od T-295/04 do T-297/04 Centro Provincial Jóvenes de Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos i Antonio Parras Rosa przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione przez Centro Provincial Jóvenes de Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvadora Contrerasa Gilę, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobala Gallego Martíneza, Benito Garcíę Burgosa i Antonio Parrasa Rosę w dniu 25 listopada 2005 r.

(Sprawa C-418/05 P)

(2006/C 48/24)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 25 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Centro Provincial Jóvenes de Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvadora Contrerasa

Gili, Joségo Ramira López, Antonia Ramira López, Cristobala Gallego Martíneza, Benita Garcíę Burgosa i Antonia Parrasa Rosy, reprezentowanych przez adwokata J.F. Vázquez Medinę, od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 8 września 2005 r. w sprawach połączonych od T-295/04 do T-297/04 Centro Provincial Jóvenes de Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos i Antonio Parras Rosa przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

1. uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 8 września 2005 r. z powodu naruszenia prawa wspólnotowego, art. 173 traktatu WE;
2. uwzględnienie w całości, przedstawionych w pierwszej instancji, żądań co do istoty sporu, gdyż pozostają one w zgodzie ze wspólnotowym porządkiem prawnym;
3. obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

— Naruszenie art. 173 traktatu WE

Wnoszący odwołanie twierdzą, że mają czynną legitymację procesową w postępowaniu o stwierdzenie nieważności, ponieważ ich indywidualna sytuacja prawna różni się oczywiście i całkowicie od sytuacji prawnej innych plantatorów oliwek.

Są oni właścicielami drzew oliwnych zasadzonych w 1998 r. i wszyscy oni wyprodukowali zero kilogramów oliwek w trakcie roku gospodarczego 1999 r. Są to okoliczności, które są im wspólne i odróżniają ich od reszty sektora uprawy oliwek.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 13 września 2005 r. w sprawie T-53/02, Ricosmos B.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Ricosmos B.V. w dniu 28 listopada 2005 r.

(Sprawa C-420/05 P)

(2006/C 48/25)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 28 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Ricosmos B.V., reprezentowanej przez kancelarię adwokacką Hertoghs advocaten-belastingkunden, z siedzibą w Bredzie [Parkstraat 8 (4818 SK)](Niderlandy) od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba) z dnia 13 września 2005 r. w sprawie T-53/02, Ricosmos B.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.